

Општински орган за прекршаје у Алексинцу, судија Славиша Михајловић, у прекршајном поступку против Шуковић Зорана из и Радивојевић Игора из због прекршаја из чл.6 ст.3 Закона о јавном реду и миру, и на основу чл.84.118. и 235. Закона о прекршајима и чл.2. и 12. Уставног Закона за спровођење Устава Републике Србије, донео је дана 19.01.2009.год. следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

1 – Окривљени ШУКОВИЋ ЗОРАН

2 - Окривљени РАДИВОЈЕВИЋ ИГОР

ОДГОВОРНИ СУ:

Што су дана 19.01.2009.год. у 6,45 час. нарушили јавни ред и мир и то

1. Окривљени Шуковић Зоран што је као власник предузећа „Сион гард“ из Београда за пружање услуга физичког обезбеђења са групом од око четрдесет људи ушао у круг предузећа „Бетоњерка“ у Алексинцу у намери да насилно преузме обезбеђење овог предузећа од агенције „Секјурити екстрема“ из Алексинца ушавши у портирницу након питања присутнима „ко је стражар“ а на шта му је Крстић Бојан из Алексинца одговорио да је он стражар истом задао један ударац отвореном шаком у пределу лица, за чим је применом физичке силе истог и оборио на под, чиме је учинио прекршај из чл. 6 ст.3 Закона о јавном реду и миру, и

2. Окривљени Радивојевић Игор што је уз употребу физичке силе по уласку у портирницу на под оборио радника преузеча „Бетоњерка“ Стаменковић Ивицу из Житковца, чиме је учинио прекршај из чл. 6 ст. 3 Закона о јавном реду и миру, па се

К А Ж Њ А В А Ј У

1 – Окр. Шуковић Зоран **НОВЧАНОМ КАЗНОМ** у износу од **20.000,00** (двадесетхиљададинара)

2 – Окр. Радивојевић Игор **НОВЧАНОМ КАЗНОМ** у износу од **8.000,00** (осамхиљададинара) које су дужни да уплате у року од 15 дана по правоснажности решења, што ако не учини иста ће им се заменити казном затвора и то Шуковић Зорану у трајању од 30 (тридесетдана) дана, а остатак од 5.000,00 дин. биће наплаћен принудним путем и Радивојевић Игору у трајању од 16 (шеснаестдана) дана

На основу чл.150.ст.2. Закона о прекршајима, окривљени су дужни да на име паушалног износа уплате **ПО 1.000,00 (хиљадудинара)** у истом року као и казну под претњом принудне наплате.

Казну уплатити на ж.р. 840-743321843-94, Буџет Р.Србије.

Паушал уплатити на ж.р. 840-743922843-33, Буџет Р.Србије.

Позив на број:97-63-002-170904

О извршеној уплати обавестити овај орган, доставите уплатнице.

О б р а з л о ж е њ е

Полицијска станица Алексинац, поднео је захтев бр.1-303-26/09 од 19*.01.2009.год. за покретање прекршајног поступка против окривљених, због прекршаја описаних у изреци решења.

Окривљени Шуковић Зоран изјави :Власник сам Предузећа за пружање услуга физичког обезбеђења објеката „СИОН –ГАРД“ из Београда и са генералним директором предузећа „Бетоњерка“ Зораном Веселиновићем. Дана 13.01. ове године закључен је уговор по коме је моје предузеће односно радници мог предузећа требало да преузму физичко обезбеђење објекта предузећа од предузећа „Секјурити –екстрем“ из Алексинца са чијим власником кога знам по презимену Јовановић сам се у пар наврата чуо телефоном а управо поводом смене и примопредаје обезбеђења. Лично сам долазио са шесторицом радника мог предузећа који су из Алексинца три или четри дана пре овога како би се ова примопредаја извршила али она није извршена јер нам је онемогућен улазак у круг предузећа, тог истог дана сам се чуо са Јовановићем и никакав договор није био постигнут између нас двојице и том приликом ми је рекао да ће следећи пут објекат обезбеђивати и целих 500 људи. Јутрос око 06,45 час. са 40-так запослених дошли смо из Београда испред саме „Бетоњерке“ и у круг фабрике сам ушао сам и ушао у портирницу у којој сам затекао четворицу мушкараца од којих је један био у црној униформи а остали неунформисани. Питао сам „ко је од њих радник обезбеђења“ па су се сви јавили да су радници обезбеђења, сва четворица су стајали а један од њих је пошао према вратима да изађе и онда сам ја рекао свој четворици да седну а њега сам руком ухватио за раме и спустио притиском руке на столицу. Након овога позвао сам тројицу својих радника да уђу унутра и да буду са њима јер сам самим тим сматрам преузео обезбеђење објекта. У самом кругу предузећа било је можда 15-так људи а већ су почели да долазе и радници на посао јер је радно време од 07,00 час. и сви су нормално могли да уђу у круг предузећа а капија је била отворена. Управо ја лично сам и саопштио радницима који су долазили на посао и били у кругу предузећа да слободно могу да иду на своја радна места а да ће моји радници вршити само физичко обезбеђење објекта. Тврдим да нико од тројице мојих запослених које сам споменуо ни према коме није примењивао физичку силу. На питање судије „да ли је међу тројицом поменутих радника који су једини осим њега улазили у објекат портирнице био и окр.Радивојевић Игор“, потврђује ову чињеницу.

Окривљени РАдивојевић Игор изјави : Прво што желим да истакнем а везано за догађај који је предмет поступка је то да по доласку полиције на лице места сам једини ја био тај који је признао да је био у самој портирници где се је све и десило и да сам по мени без примене силе урадио следеће: Једном од четворице присутних у портирници који је био у црвеној јакни рекао сам да легне на под и притом сам га једном руком држао негде изнад рамена за јакну а другом руком испод руке такође за јакну и не јако повлачио га према поду тако да је он и легао на под. Притом тврдим да није било ништа с моје стране што би се могло сматрати некаквим захватом или ударцем а врло брзо сам том истом човеку рекао да устане и седне на столицу. Пре мене власник „Сион-гарда“ је први улазио у портирницу и због сумрака се и најбоље није видело шта се унутра дешава а видео сам његов покрет руком према једном од присутних у портирници а ради се очигледно о раднику обезбеђења јер је он био у црној униформи а да ли је у питању био ударац или некакав притисак на раме или неки други део тела не могу да тврдим. Замном је у портирницу ушло још двојица или тројица колега а управо зато што нико од њих није прилазио човеку коме сам ја пришао ја сам пришао том човеку и урадио оно што сам већ претходно објаснио да сам урадио. Додајем да пре самог доласка испред „Бетоњерке“ и у току пута директор Зоран ником од нас није рекао, нити је од нас тражио да према било коме примељујемо било какву силу.

Сведок Станковић Горан изјави : Са Стаменковић Ивицом смо колима долазили на посао и у близини „Бетоњерке“ смо видели заустављен аутобус па нам је било јасно да су у питању људи које треба да преузму „Бетоњерку“ у којој је уназад неко време штрајк запослених а „Бетоњерку“ обезбеђује агенција из Алексинца. Испред аутобуса било је више младића обучених идентично а био је и један са псом па смо по уласку у портирницу у којој смо затекли Крстић Бојана и Марковић Миодрага рекли да зову полицију. Одмах за нама вероватно трчећи у портирницу је ушло више особа а не могу да одредим њихов број јер сам био окренут леђима у односу на врата и чуо сам кад је један од њих рекао „ви сте наши таоци“ кад ме је неко гурнуо с леђа, тако да сам ја пао испод стола а рукама сам штитио лице од евентуалних удараца а док сам био на поду и добио сам два или три удараца у пределу леђа. Након два, три минута неко је рекао да устанемо и да седимо и рекао да упалимо светло. Незнам ко је мене гурнуо и ко ме је ударао а у положају у каквом сам био и нисам могао да видим шта се је дешавало. Чуо сам пре овог да је неко рекао „лезите“.

Нас четворица смо остали да седимо у портирници неких 15-так минутак, док су из синдиката разговарали са вероватно власником ове агенције из Београда и за то време нико нас није дирао, нити претио нам а речено нам је за овим да изађемо из портирнице и то нормалним гласом не никаквим наређивањем или избацавањем. Све ово што се је дешавало уплашило ме је и узнемирило.

Сведок Стаменковић Ивица изјави : Са Станковић Гораном смо при доласку на посао у близини предузећа видели заустављени аутобус београдских таблица и по мени можда и педесетак људи кретало се путем према „бетоњерки“ заузевши малтене цео пут, па су се једва померили да прођемо. Обојици нам је било јасно а имајући у виду актуелну ситуацију у предузећу у коме запослени штрајкују а поводом приватизације да они намеравају да преузму односно уђу у круг фирме , па смо ушли у пријавницу у којој је било угашено светло а радио је само телевизор и у којој су били Крстић Бојан, Маркович Миодраг а приметио сам и Радојковић Зорана, у први мах али га касније нисам видео у пријавници. Пробали смо да им објаснимо шта следи а убрзо је неко мене с леђа гурнуо у страну и пошао према средини пријавнице питавши „ко је овде стражар“ па се јавио Бојан а за њим је у пријемницу ушло више људи па у гужви нисам видео да ли је тај први који је ушао коме лик нисам видео, а био је у браон јакни некога ударио , односно конкретно како се у захтеву тврди управо Бојана, а мени је један од њих кога препознајем као особу која је друга ушла у судницу (ради се о окривљеном Радивојевић Игору) рекао „лези доле „ и једном руком ме је ухватио за руку испод рамена а другом са круге стране испод руке и ја сам некаквим његовим захватом оборен на под с тим што тврдим да није био у питању никакав ударац нити сам ја осетио било какав бол, већ сам на неки начин избачен из равнотеже. По обарању на под сам покушао да устанем али сам спречен тако што сам притиснут руком о под , а неznam са чије стране а у том положају сам остао не дуже од три минута.Знам да је неко од оних што су ушли рекао „лезите ви сте таоци“ а ко неznam, а нисам видео ко је оборио Станковић Горана па о томе не могу да се изјашњавам . Управо је Бојан док је био и он на поду рекао нешто од прилике „ људи дајте да ово другачије решимо, па су нам дозволили да устанемо и седнемо на столице и ту у портирници смо остали још 15-20 мин. и нису нам дозвољавали да изађемо из портирнице . Неко од њих је након тога рекао „изађите напоље“ а да ме нико није гурнуо нити било шта друго рекао нити предузео што би личило на избацавање.

Сведок Марковић Миодраг изјави : У портирници сам био са радником обезбеђења Бојаном када су дошли Ивица и Горан и у портирницу а одмах за њима ушло је унутра и више особа тако да се у портирници направила велика гужва а први је ушао човек у браон јакни и просед, за кога сам касније разазнао да је власник агенције за обезбеђење из Београда . Он је питао ко је овде стражар па је Бојан рекао да је он и видео сам да је он Бојана отвореним дланом ударио десном руком негде око левог увета и одмах за овим га оборио на под а онда је мене неко ударио и оборио али ни касније нисам могао да препознам ко је то урадио. Неко је рекао од њих „лежите доле ви сте таоци“ и једно време смо сва четворица били на поду а нисам видео шта се дешавало са Гораном и Ивицом. Једно време нам нису дозвољавали да излазимо а након што смо устали без избацавања већ сасвим нормално изашли смо из портирнице.

Сведок Крстић Бојан изјави : Као радник агенције за обезбеђење „Секјурити екстрема“ био сам у портирници предузећа „Бетоњерка“ заједно са Марковић Миодрагом када су негде око 6.45 у пријавницу ушли Станковић Горан и Стаменковић Ивица и пробали да нам објасне да наилази већа група људи која вероватно намерава да преузме обезбеђење предузећа а убрзо по њиховом наиласку већ је једна група од тих поменутих почела да улази у пријавницу . Приметио сам да је први ушао човек обучен у браон јакну и проседе косе , а лик му по најбоље нисам могао да видим, а касније сам разазнао да је то власник београдске агенције за обезбеђење. У тренутку када је он питао ко је овде стажар већ је била гужва у пријавници а ја сам одговорио да сам ја и затим сам добио ударац отвореном шаком у пределу левог увета и неко ме је оборио на под и притискао да не могу да устанем а не могу да тврдим да ли ме је управо он ударио и касније оборио и држао или је у питању неко други. На питање судије да ли је та особа била у ситуацији и могућности да га удари , изјављује да је овај био близу , не даље од једног метра јер је и сама портирница мала просторија а да је у просторији била гужва и да га је неко одгурнуо након чега је добио ударац и да не може да тврди да је то био управо власник агенције . Ту на поду сам ја а и остали присутни био неко краће време а још из тог положаја ја сам започео убеђивање са њима у смислу да нема потребе да се то тако завршава да нису специјалци и да можемо да се договоримо па сам убрзо и пуштен да устанем .

Устали су и други . Док сам лежао чуо сам да је неко рекао „лежите ви сте таоци“ а по устајању желео сам да изађем из портинице да се очистим и опререм руке али ми то није дозвољено . Ту смо задржани неко време , из те друге агенције су у међувремену запослени излазили и улазили унутра али никаквих других реакција према нама није било. Пре мене су остала тројица радника изашла из портирнице а ја сам изашао последњи и то не тако како се у захтеву тврди да сам избачен већ сам изашао сасвим нормално а неко је рекао да ја више не радим ту. Што се тиче онога шта се је дешавало Горану , Ивици и Миодрагу не могу да тврдим шта је то осим да су сва тројица као и ја једно време били на поду.

Окривљени Шуковић је у својој одбрани негирао извршење прекршаја тврдећи да са његове стране ни према коме од четворице присутних у портиници предузећа „Бетоњерка“ није примењивао никаву физичку силу , осим што је једном од њих , а који је пошао према вратима да напусти просторију рекао да седне кога је само руком ухватио за раме и притиском руке спустио на столицу рекавши и осталима да седну . Тврдио је даље да и нико од тројице запослених које је он позвао да уђу у ту просторију ни према коме није примењивао физичку силу а потврдио је да је међу том тројицом био и окривљени Радивојевић Игор.

Овакву одбрану окривљеног судија је оценио као неосновану а имајући у виду изјаве сведока од којих су сва четворица потврдили да је управо окривљени Шуковић први ушао у просторију портирнице а да је за њим одмах у ову просторију ушао и већи број запослених у агенцији чији је власник , а не само тројица како је то окривљени тврдио. Сведок Крстић Бојан коме је према садржини захтева окривљени и задао ударац отвореном шаком у пределу лица и затим га оборио на под , потврдио је да је управо овај окривљени поставио питање при уласку у просторију „ко је овде стражар“ на шта ја он одговорио да је то он и да је у том тренутку окривљени био близу њега не даље од једног метра , а да је одмах за одговором добио ударац отвореном шаком у пределу левог увета и да је оборен на под а да због одсуства светла у просторији и гужве од већег броја људи у малом простору није потпуно сигуран да је ово урадио управо окривљени Шуковић. Имајући у виду изјаву сведока по судији је окривљени био у фактичкој могућности и да зада ударац овом сведоку и обори га на под уз примену силе , а да је овај окривљени заиста и поступио на тај начин потврдио је сведок Марковић Миодраг који је неспорно био у просторији и који је био изричит у томе да је лично видео да је управо Шуковић , Крстићу задао ударац и оборио га на под пре него што је и сам од њему непознатог лица оборен на под . Код овог сведока не постоји очигледно забуна о идентитету тог лица које је поступало на описани начин јер је ово лице описао као лице у браон јакни са проседом косом , што одговара опису окривљеног у време вођења овог прекршајног поступка , а за које је лице додатно након самог догађаја сазнао да је у питању власник агенције из Београда, а неспорно је да је то управо окривљени Шуковић. По судији је овим у довољној мери доказано да је окривљени критичном приликом заиста и поступао на начин описан у изреци овог решења под тачком један , а какво понашање представља прекршај из чл. 6 ст.3 Закона о јавном реду и миру, па је окривљени и оглашен одговорним и кажњен управо због извршења тог прекршаја.

Остали део захтева у односу на овог окривљеног а везано за тврдњу да је оборио на под и испод стола бацио Станковић Горана , у поступку није доказан јер сам Станковић није могао да се изјасни ко је особа која је овакво понашање испољила према њему , односно да је то управо окривљени Шуковић што нису могли да потврде и остали сведоци. И део захтева по коме је овај окривљени по завршетку догађаја из портирнице избацио како раднике предузећа „Бетоњерка“ тако и радника обезбеђења у поступку није доказан јер су ови сведоци негирали овакву тврдњу изјавивши да су након извесног времена проведеног у просторији слободно и без било какве принуде напустили просторију . Ове чињенице као недоказане у поступку и нису узете од стране судије у обзир при утврђивању одговорности окривљеног Шуковића.

Приликом одмеравања врсте и висине казне за овог окривљеног судија није нашао да на његовој страни постоје олакшавајуће околности предвиђене чл.37 ЗОП-а док су као отежавајуће околности у смислу истог члана цењене чињенице да је прекршај починио у условима када је постојала очигледна несразмера у броју лица на једној и другој страни јер је и по његовој тврдњи он био у пратњи четрдесетак својих запослених , док су на другој страни била четири лица , свесна бројчане премоћи друге стране , да примена силе с његове стране није била испровоцирана од стране сведока односно оштећених као и то да је прекршајно кажњаван.

За прекршај за који је овај окривљени оглашен одговорним Законом је предвиђена новчана казна у износу до 30.000,00 дин. или казна затвора у трајању до шездесет дана.

Окривљени Радивојевић Игор у својој одбрани није негирао тврдњу из захтева да је уз употребу силе оборио на под Стаменковић Ивицу објашњавајући да није било никаквог удараца с његове стране а да се је та сила састојала у томе што је рукама држећи Ивицу за јакну са једне и друге стране повлачио према поду говорећи му да легне . И сам Стаменковић потврдио је да од стране овог окривљеног није добио никакав ударац , већ да је некаквим захватом овога у ситуацији када га је једном руком држао за руку испод рамена а другом испод друге руке оборио на под тако што га је некако избацио из равнотеже а да му том приликом није нанет никакав бол. Овакво поступање окривљеног Радивојевића представља извршење прекршаја из чл. 6 ст.3 Закона о јавном реду и миру па је на основу признања он и оглашен одговорним због извршења овог прекршаја и кажњен. Приликом одмеравања врсте и висине казне за овог окривљеног судија је као олакшавајуће околности ценио чињенице да је окривљени признао извршење прекршаја , да је у поступку показао коректно држање, да је некажњаван а као отежавајућу околност да је прекршај починио при постојању очигледне несразмере у броју лица на другој страни. И једне и друге околности цењене су у смислу чл. 37 ЗОП-а

Износ паушала одмерен је с обзиром на сложеност поступка.

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења може се изјавити жалба Већу за прекршаје у Нишу, у року од 8 дана од дана пријема истог, преко овог судије, без таксе.

WWW.CTINS

Општински орган за прекршаје у Алексинцу, судија Славиша Михајловић. v
прекршајном поступку против Шуковић Зорана из и Радивојевић Игора из
обојнице због прекршаја из чл.6.ст.3. Закона о јавном реду и миру, и на основу чл.242. Закона о
прекршајима и чл.2. и 12. Уставног Закона за спровођење Устава Републике Србије, донео је дана
26.02.2009.год. следеће:

РЕШЕЊЕ

ВРШИ СЕ ИСПРАВКА РЕШЕЊА у делу означавања броја предмета, тако што је
уместо броја предмета Уп.бр.17/08-4 број предмета Уп.бр.17/09-4.

У осталом делу решење остаје непромењено, а ово решење чини саставни део решења
од 19.01.2009.год.

Образложење

У току израде писменог отправака решења дошло је до очигледне грешке у означавању
броја предмета, тако да је на самом решењу уместо Уп.бр.17/09-4 грешком укуцан Уп.бр.17/08-4, због
чега се та грешка отклања овим решењем.

Дана 20.01.2009.год. преко пуномоћника окривљеног Шуковић Зорана, адвоката
Стојадиновић Зорана из Ниша уложена је жалба на решење овог органа од 19.01.2009.год. када је од
стране судије и утврђено да је писмени отправак решења уручен странкама израђен са очигледном
грешком у навођењу броја решења јер жалба поднета на решење овог Органа за прекршаје
Уп.бр.17/08-4 од поменутог датума а број под којим је овај предмет заведен код истог органа је
Уп.бр.17/09-4.

Пошто је у питању очигледна грешка у писању бројева у овом случају броја предмета,
то је на основу чл.242. Закона о прекршајима извршена поменута исправка решења по службеној
дужности.

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

Судија за прекршаје,
Славиша Михајловић

